ОТМИНАВАЩИ И ОСТАВАЩИ ПЕЙЗАЖИ

29 октомври 2020 – 29 януари 2021
Български културен институт, Будапеща

***Елица Баръмова – Барамó** / в ателието*

В изложбата на Елица Баръмова – Барамó са събрани проектите „Отминаващи и оставащи пейзажи", „Архитекта", „Човешки състояния" (живопис, концептуални текстове, рисунки) и арт филмът „Споделени пространства".

Барамó е от авторите, които експериментират и се развиват. Тя е създател на концепцията „Седиментен процес" – идея, върху която работи през последните години, и е разпознаваема като стил в настоящата изложба. Барамó поставя фокуса върху естетиката на бавното движение в своите произведения. Символите и изображенията комуникират и създават индивидуален смисъл и код в пространствените полета. Техниката е акрил и пастел върху хартия. Авторските текстове, включени към живописните композиции, обединяват и образуват цялостната концептуална рамка, в която интегралното се състои от две части – диптих. Визуалната концепция заедно с текстовата част пресъздават едно цялостно възприятие и осъзнаване на произведенията, повдигайки въпросите за актуалността и случващите се събития във времето, в което живеем.

Едноименният проект „Отминаващи и оставащи пейзажи" развива смисъла за представата и избирателния характер на паметта. Със средствата на живописта авторката създава фантазни пейзажи, природни състояния. Разгръщайки идеята за отминаването и оставането, Барамó ни представя едно осмисляне на личното пространство и преминаването отвъд него. А тази рамка е като вглеждане в прозорец към един друг свят, в който нещата се случват бавно и постепенно. И както споделя авторката, идеята е в „естетиката на бавното движение, в което се случват повече неща", защото „има пейзажи, които отминават, и пейзажи, които остават". Концепцията на Барамó тематизира и движението като относителност, като действие във времето и напредък в пространството; като преосмисляне на множество вътрешни и външни граници или просто наложени условности, които всеки носи със себе си. Пейзажът като инициация и овладяване на собственото пространствено виждане. Защото възприятието на случващото се е субективно и зависи от конкретната личност и обстоятелствата в нейното развитие. То е личен избор, част от живота, място или събитие, в което искаме да останем или да продължим напред. Пейзажите на Барамó са „квантово отражение на времето", те присъстват в паметта, спомените и въображението. Назоваването на реални места е похват за извикването на спомен, уловен миг или случване. „Отминаващите пейзажи" се доближават до илюзията и фикцията,

***Елица Баръмова – Барамó** / Отминаващо пейзажи, река...*

в тях няма отправни точки към лични събития и преживявания." „Оставащите пейзажи" са кодирани в паметта и присъстват или са били в субективната реалност на авторката. Затова те са обективирани, като творчески са премислени и построени в протяжността на неограничената широта на времето.
В проект „Архитекта" Барамó представя „екзистенцията като бавна каменна скулптура в процес на изграждане". Изборът не е случаен – за да затвърди концепцията си, тя използва знака на монолитния камък като метафора за началото на човешкия живот. Авторката разсъждава за изпитанията, свободата на човек да намира своите посоки в живота. Нейният фокус е насочен към мощността и силата на камъка. Постепенно монолитът е натоварен със състояния, белези и качества – индивидуалност, идваща от свободната воля и „плановете" на Великия архитект – Творецът. Съпътстващите текстове в изложбата насочват към възможни посоки на интерпретация. В подкрепа на цялостната концепция е цветовият избор, покриващ необходимите параметри, които интерпретират избраната от художника идея.
Артфилмът „Споделени пространства" е реализиран с подкрепата на Столична община. Цялостната идея, сценарий, пърформанс и живопис са на Барамó. В него картините ѝ (от проект „Архитекта") са представени в нова реалност,

***Елица Баръмова – Барамó** / Шагренова кожа*

раздвижени и озвучени с нейни концептуални текстове. „Движенията носят смисъл и послание, не са просто естетика. Картините от обект стават субект", споделя Барамó, като поставя необходимото основание върху тях. Филмът може да се гледа двуезично на уебсайта ѝ www.baramo.art.

В проекта „Състояния" (рисунки) авторката развива идеята за „състоянията на духа като ритъм на еволюция или инволюция". Многопластово е изследването на емоционалните и етични параметри на духа, които са абстрактни по своята същност. Барамó поставя фокуса върху диалектиката между опозиционните двойки радост/болка, страх/любов (F 63.9 по номенклатура на СЗО) и т.н. Тя предлага своята алтернатива на общоприетото. Представя рисунките като синтез на избраните състояния и чрез изследвания на различните им проявления създава изчистен и въздействащ визуален език. Рисунките ѝ са като „следа от свободната воля" в преминаването на нейните гранични състояния.

За Елица Баръмова – Барамó установените стойности са като утопия от нов вид, която е съществувала и ще намери своето проявление и в бъдеще.

Диана Драганова-Щир

ЧОВЕЧЕ, КЪДЕ СИ? НОЩНИ ВИДЕНИЯ ИЗЛОЖБА НА ИВАН КЪНЧЕВ

Керамичната изложба „Човече, къде си? Нощни видения" на Иван Кънчев е представена в едно от най-престижните европейски специализирани списания за керамика „Ceramics Now" (брой 3, септември 2020):

„Проектът „Човече, къде си?" засяга актуални проблеми на настоящото битие. Всичко е фрагментирано в екологичен, социален и политически план. Земята е „нащърбена". Човекът е малък и гол, объркан и беззащитен, представен с разперени ръце и разкрачени нозе – в поетично-художествено разпятие. Той е обект-субект, център и периферия, смисъл и път.

Човекът бяга, търси да открие своите устои. Човешката му същност е разклатена. Въвлечен е в мозайката на нестихващите проблеми, неистово се стреми към щастие в лабиринта